

Cat.4 # 6 Slavernij feiten

De eerste slaven op Nederlandse bodem, 1596 in Middelburg, moesten volgens het stadsbestuur op ethische gronden in 'heure natuerlicke liberteyt' worden hersteld.

Bij de oprichting van de West Indisch Compagnie, WIC, 1621, was slavenhandel op ethische gronden verboden, maar vanaf 1628 werd het op commerciële gronden toegestaan, ondanks protesten van mensen als Cats en Voetius.

In de 17de en 18de eeuw werden ongeveer 12.000.000 Afrikanen als slaaf naar de Nieuwe Wereld vervoerd, waarvan 12% door Nederlanders, legaal en illegaal, met name naar Brazilië, Suriname en Curaçao. De slavenverkoop van Afrika naar Arabische landen is ouder, groter en heeft langer geduurd dan die naar het westen.

De slavenvaart vormde de omvangrijkste scheepvaartactiviteit van de WIC. In 1674 ging de WIC failliet, maar om de mogelijke winsten uit de slavenhandel financierde de stad Amsterdam een doorstart. In de periode 1674-1740 heeft de compagnie 383 schepen uitgerekend.

Plantagehouders wilden niet dat slaven het evangelie zouden horen, want in geval van bekering moesten zij hen dan als broeders en zusters behandelen. In Zuid-Afrika werden om die reden moslims uit Nederlands-Indië aangevoerd om als slaven te werken.

De Hernhutters omzeilden deze regel, vanaf 1740, door zelf slaaf te worden of slaven vrij te kopen en een opleiding te geven. De protestantse kerken hebben met een smaadschrift aan de Gouverneur zich daartegen verzet.

Na 1863 moesten de vrijgekomen slaven nog tien jaar op de plantage blijven werken, en ze werden zo laag betaald dat ze ver beneden de armoedegrens leefden.

Deze feiten zijn op een rij gezet door Pieter Bos. Pieter leidt samen met Helene Bos het werk van de stichting Serving the Nations en van de Verzoeningscoalitie Nederland.